

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418204115
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6418204115.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcov: 1/ T. X., narodený XX. XX. XXXX, 2/ V. M. X., narodená XX. XX. XXXX, obaja bytom XXX XX D. nad S., B. XXX/XX, a obaja v konaní právne zastúpení Mgr. et Mgr. Líviou Šouc Kost'ovou, advokátkou, Advokátska kancelária 965 01 Žiar nad Hronom, Pod Donátom 5, proti žalovanému: Bytové spoločenstvo domu 498, so sídlom 965 01 Žiar nad Hronom, Sládkovičova 30, v konaní právne zastúpeného Špireková & Partners s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom 965 01 Žiar nad Hronom, Nám. Matice slovenskej 6, IČO: 47 232 811, v mene ktorej spoločnosti koná konateľka a advokátka JUDr. Barbara Murgašová, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 507,56 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 22Csp/72/2018-302 zo dňa 27. mája 2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 507,56 eur s príslušenstvom (výrok I.) m e n í tak, že žalobu zamietá.

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% m e n í tak, že žalobcovia sú povinní zaplatiť náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania žalovanému v rozsahu 100%.

III. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd žalobu vo zvyšku uplatneného príslušenstva zamietol, zostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 507,56 eur spolu v rozsudku uvedeným príslušenstvom (výrok I.), vo zvyšku uplatneného príslušenstva žalobu zamietol (výrok II.) a rozhodol, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.). Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobcovia domáhali vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 507,56 eur s príslušenstvom na tom základe, že sú bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností, a to bytu č. 37 na 4. poschodí vo vchode č. XX obytného domu, súp. č. XXX a XXX, ako aj príslušných spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach a spoločných zariadeniach uvedeného obytného domu, pričom všetky uvedené nehnuteľnosti súd zapísané na LV č. XXXX v kat úu. Žiar nad Hronom. Žalobcovia tvrdili, že žalovaný „vyúčtovaním za rok 2017“, vyúčtoval žalobcom náklady za služby spojené s bývaním v predmetnej nehnuteľnosti, a to okrem iného aj náklady za teplo na vykurovanie vo výške 507,56 eur a žalobcovia proti tomuto vyúčtovaniu podali písomnú reklamáciu, nakoľko byt žalobcov disponuje individuálnym vykurovaním, čo znamená, že zo strany žalobcov nedochádza k reálnemu odberu predmetnej energie. Z uvedeného

dôvodu teda na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcov, a to získaním majetkového prospechu plnením bez právneho dôvodu.

2. Žalovaný skutkové tvrdenia uvedené v žalobe v celom rozsahu poprel. Uviedol, že odpojenie bytu žalobcu od spoločnej vykurovacej sústavy bolo vykonané v rozpore s podmienkami ustanovenými v zákone č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ale aj s ďalšími právnymi predpismi. Žalobca nedisponoval súhlasom vlastníkov bytov v bytovom dome s odpojením konkrétneho bytu od centrálného rozvodu tepla a odpojením sa od centrálného vykurovania vykonal také úpravy, ktoré zmenili vzhľad domu a preto musel mať ako vlastník bytu súhlas spoločenstva, pričom týmto súhlasom nedisponuje. Namietal, že žalobcovia nespĺnili podmienky zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov pre skončenie odberu tepla, a teda neboli splnené podmienky na skončenie odberu tepla zo strany žalobcu ani na základe zákona, ani na základe dohody s dodávateľom tepla. Pri vyúčtovaní žalovaný postupoval podľa vzorca uvedeného v § 7 ods. 4 vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 240/2016 Z. z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného v teplej úžitkovej vode a rozpočítania množstva tepla. Žalovaný k svojmu vyjadreniu k žalobe pripojil aj rozhodnutie Mesta Žiar nad Hronom č. XXXX/XXXX, ktorým bolo nariadené odstránenie stavby žalobcami, a to odpojenie od teplovodného stupačkového rozvodu a realizáciu samostatného kúrenia v byte č. XX, ako aj rozhodnutie Okresného úradu Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 17. 05. 2016, ktorým bolo rozhodnutie Mesta Žiar nad Hronom č. XXXX/X 1015 zo dňa 30. 11. 2016 vrátené na nové rozhodnutie a prejednanie.

3. Okresný súd po vykonanom dokazovaní oboznámením listinných dôkazov predložených stranami sporu zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobcovia sú vlastníkami nehnuteľnosti (predmetného bytu č. 37 s príslušenstvom). Z rozhodnutia Mesta Žiar nad Hronom č. spisu XXXX/X015 zo dňa 30. 11. 2015 okresný súd zistil, že v priebehu mesiacov december 2014 až marec 2015 došlo zo strany žalobcov k ohláseným stavebným úpravám na nehnuteľnostiach, pričom „bolo zrealizované odpojenie od teplovodného stupačkového rozvodu v obytnom dome. Rozvody ústredného kúrenia v miestnosti kuchyňa a spálňa sú ukončené (zabíndované) nad podlahou. V miestnosti kuchyňa je osadený plynový kotol so zásobníkom na vodu, ktorý slúži na vykurovanie bytu a ohrev teplej vody. Kotol je napojený na rozvod vody v byte; na prívod plynu z existujúceho plynomeru v bytovom jadre a na rozvod elektriny v byte. Z kotla vedú nové rozvody tepla (slúžiace na vykurovanie bytu) v podlahe miestností kuchyňa, obývacia izba, spálňa, detská izba, spálňa, kumbál a kúpeľňa.“ Na základe uvedeného okresný súd považoval za nesporné, že žalobcovia sa 1/ a 2/ odpojili od centrálného vykurovacieho systému, pričom tá skutočnosť, či toto odpojenie bolo realizované legálne alebo nelegálne, je pre rozhodnutie vo veci samej irelevantné. V tomto smere okresný súd poukázal na bod 6. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16CoCsp/36/2020-203 zo dňa 08. 10. 2020.

4. Pokiaľ ide o použitie vzorca na výpočet nedoplatkov v zmysle § 7 ods. 4 vyhl. č. 240/2016 Z. z., podľa názoru okresného súdu uvedený vzorec nebolo možné na danú skutkovú situáciu aplikovať. Toto ustanovenie je možné použiť v prípade, kedy konečný spotrebiteľ, teda v našom prípade žalobcovia, skutočne teplo na vykurovanie odoberali, avšak svojím konaním neumožnili dodávateľovi alebo odberateľovi, ktorý rozpočítava množstvo dodaného tepla, konečnému spotrebiteľovi zapojiť rozdeľovače tepla alebo určené meradlo na meranie tepla alebo neumožnil ich odčítanie, alebo neoprávnene do nich zasahoval, čím spôsobili ich nesprávnu funkciu, alebo ich poškodili.

5. Z vyúčtovania za rok 2017 okresný súd zistil, že žalobcovia uhradili zálohy za teplo na vykurovanie vo výške 444,24 eur, pričom náklady predstavovali sumu 507,56 eur. Ďalej súd skonštatoval, že keďže žalobcovia neodoberajú teplo na vykurovanie z centrálného vykurovacieho systému od marca 2015, pričom platili zálohy za teplo na vykurovanie (v roku 2015 vo výške 336,24 eur, v roku 2016 vo výške 336,24 eur, v roku 2017 vo výške 444,24 eur) a spornou ostala otázka spôsobu vyúčtovania tepla na vykurovanie zo strany žalovaného, potom, keď zo strany žalobcov došlo k reálnemu odpojeniu od centrálného vykurovacieho systému. Súdnym konaním preukázané, že žalobcom bolo skutočne dodané teplo, za ktoré by bolo možné vyúčtovať žalovanú sumu, a preto dospel k záveru, že na strane žalovaného skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu. Žalobcovia reálne neuskutočňovali odber tepelnej energie na vykurovanie, ani čiastočne, a pokiaľ žalovaný namietal, že vyúčtoval odber tepelnej energie na základe reálneho odberu zo strany žalobcov, bolo jeho povinnosťou toto tvrdenie preukázať.

6. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 19 ods. 1, § 20 ods. 1, § 22 ods. 3 zák. č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike, podľa § 7 ods. 4 vyhl. Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 240/2016 Z. z. a podľa § 451 (ods. 1, 2 OZ). O nároku na príslušenstvo rozhodol podľa § 517 ods. 1, 2 OZ a o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

7. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej 15 dňovej lehote žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. . 365 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP, teda, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a napokon, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Žalovaný poukázal na to, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu nespĺňa atribút riadne odôvodniť rozhodnutie. Súd v rozsudku uviedol (bod 14. dôvodov), že nemal v konaní preukázané, že žalobcom bolo skutočne dodané teplo, za ktoré by bolo možné vyúčtovať žalovanému sumu, a preto súd dospel k záveru, že na strane žalovaného skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ žalovaný namietal, že vyúčtoval odber tepelnej energie na základe reálneho odberu zo strany žalobcov, je jeho povinnosťou toto tvrdenie preukázať. Podľa žalovaného tieto tvrdenia súdu nenachádzajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný od začiatku konania tvrdil, že žalobca sa od spoločnej vykurovacej sústavy odpojil v rozpore s platnou právnou úpravou a na podporu svojich tvrdení založil do spisu aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. 01. 2022 sp. zn. 24S/224/2019, ktorým bolo preukázané protiprávne konanie žalobcu. Rovnako do spisu založil aj niekoľko súdnych rozhodnutí na poukázanie ustálenej súdnej praxe v obdobných prípadoch, v zmysle ktorých, ak užívateľ bytu sám odpojil radiátory ústredného kúrenia vo svojom byte bez dohody s organizáciou (vlastníkom bytu), nezbavil sa tým povinnosti platiť za úhradu za poskytovanie ústredného kúrenia. Keďže k odpojeniu zo strany žalobcu nedošlo zákonným spôsobom, žalovaný posudzoval jeho byt, ako byt vykurovaný z centrálného zdroja (rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21. 09. 2017 sp. zn. 9Co/509/2016, rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 05. 09. 2012 sp. zn. 11Co/256/2021). Poukázal tiež na to, že na potvrdenie správnosti postupu predložil do konania aj mailovú správu riaditeľa odboru palív a energetiky, sekcie energetiky Ministerstva hospodárstva zo dňa 28. 11. 2017, ako aj list inšpektorátu SOI zo dňa 28. 05. 2018. Žalovaný tak v konaní preukázal dôvodnosť vyúčtovania za odber tepla žalobcovi, ktoré súd bezdôvodne nebral do úvahy a s daným sa ani len nevysporiadal. Súd nesprávne právne posúdil zbavenie sa povinnosti žalobcu platiť úhrady za poskytovanie ústredného kúrenia, napriek jeho protiprávnemu odpojeniu sa od centrálného vykurovacieho systému. Žalobca nie je oprávnený odpojiť sa od centrálného zdroja vykurovania len na svoju žiadosť a z vlastnej iniciatívy bez predchádzajúceho kolaudačného rozhodnutia o zmene napojenia žalobcu na vlastní individuálne vykurovanie mimo spoločného vykurovacieho systému (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 09. 2021 sp. zn. 1Cdo/139/2019). Žalobca nepredložil žiadne rozhodnutie žalovaného o zmene dodávky tepla do bytu, ktoré by odôvodňovalo zmenu v spôsobe jeho dodávky a žalobca preto žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že teplo do bytu neodoberá. Žalobca ako vlastník bytu nepreukázal kolaudačné rozhodnutie o ukončení odberu tepla z ústredného vykurovania, podmienkou vydania ktorého je okrem iného aj kladné stanovisko nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov v dome. Nevyhnutnosť stavebného povolenia na odpojenie bytu od centrálného vykurovania je vyvodzovaná aj z toho, že po takomto odpojení bytu musí byť opätovne vyregulovaná celá tepelná sústava bytového domu. Rozsudok okresného súdu žiadal preto zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové prejednanie alebo zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedli, že rozsudok okresného súdu považujú za vecne a právne správny, žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové skutkové i právne tvrdenia, s ktorými by sa Okresný súd v Žiari nad Hronom v napadnutom rozsudku už argumentačne, skutkovo a právne nevysporiadal. Zdôraznili, že nedošlo k preukázaniu, resp. vyvráteniu toho, či odoberajú, alebo neodoberajú teplo z centrálného vykurovania a žalovaný mal dostatočný čas na to, aby mohol produkovať akékoľvek prostriedky procesnej obrany, resp. dôkazné prostriedky. V konaní nebolo sporné,

že žalobcovia sa v minulosti odpojili od centrálného vykurovacieho systému a žalovaný počas celého konania nedôvodil, že by nijakým, čo i len čiastočným spôsobom odoberali teplo, alebo, že by sa v bytovom dome zhoršili alebo zmenili negatívne vykurovacie podmienky, resp. že by došlo prípadne aj k zvýšeniu nákladov žalovaného alebo jednotlivých vlastníkov bytových priestorov a/alebo nebytových priestorov na vykurovanie. Nedošlo zo strany žalovaného ani ku kvalifikovanému popretiu nimi tvrdených a preukazovaných skutkových okolností, nakoľko je nevyhnutné, aby popierajúca strana uviedla vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie v zmysle ustanovenia § 151 ods. 2 CSP neúčinné. Len samotné tvrdenia, že tvrdenia protistrany sú nepravdivé, nepostačuje. Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom uznesení č. k. 16CoCsp/16/2020-203 zo dňa 08. 10. 2020 uviedol, že v predmetnej súdnej veci je otázka zákonnosti alebo nezákonnosti odpojenia sa žalobcami irelevantná, rozsudok okresného súdu žiadali v celom rozsahu potvrdiť.

10. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov uviedol, že trvá v celom rozsahu na podanom odvolaní a pridrižiava sa tvrdení v ňom uvádzaných. Uviedol, že popiera skutkové i právne tvrdenia žalobcu, ktorý v podanom vyjadrení neuvádza žiadne relevantné dôvody, pre ktoré považuje podané odvolanie za irelevantné a nedôvodné. Zopakoval svoje skutkové tvrdenia uvedené v odvolaní a poukázal na to, že žalobca opomenul, že v dôsledku nadobudnutia bytu v spoločnom bytovom dome pristúpil k Zmluve o zriadení spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov, v zmysle ktorej bol okrem iného povinný prispievať na náklady spojené s prevádzkou, údržbou a opravami spoločných častí domu, spoločných zariadení domu a príslušenstva a uhrádzať mesačné preddavky na služby spojené s užívaním bytu a nebytového priestoru. Žalobca nebol oprávnený odpojiť sa od centrálného zdroja vykurovania len na svoju žiadosť a z vlastnej iniciatívy, bez predchádzajúceho kolaudačného rozhodnutia. Žalobca navyše nepreukázal, že by za teplo v sledovanom období platil priamo akémukoľvek dodávateľovi a nepreukázal, že by ním vybudovaný samostatný zdroj vykurovania bol funkčný, poukázal tiež na to, že platby, ktoré Spoločenstvo vlastníkov vyberá, sa nestávajú jeho obohatením, žalovaný iba hospodári s úhradami vlastníkov ktoré slúžia na úhradu dodávok tepla vody, zabezpečenie funkčnosti spoločných priestorov a pod. Nestávajú sa majetkom spoločenstva, spoločenstvom sú iba prerozdelené v súlade s jeho zákonnými povinnosťami. Poprel tiež tvrdenia žalobcov, že zo strany žalovaného nedošlo ku kvalifikovanému popretiu uvádzaných skutkových tvrdení žalobcu. Naďalej žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové prejednanie alebo zmeniť a žalobu zamietnuť.

11. Žalobcovia v svojom ďalšom písomnom vyjadrení trvali na tom, že považujú rozsudok okresného súdu za vecne a právne správny, poukázali na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici uvedené v uznesení zo dňa 08. 10. 2022 sp. zn. 16CoCsp/36/2020 a rozsudok okresného súdu žiadali ako vecne správny potvrdiť.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) na nariadenom pojednávaní na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 CSP) a podľa ust. § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Odvolací súd právne závery okresného súdu o tom, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil z dôvodu, že v konaní nepreukázal, že žalobcami došlo v rozhodnom období k reálnemu odberu tepla na vykurovanie, nepovažoval za správne. Okresný súd si nesprávne vyložil závery odvolacieho súdu vyslovené v uznesení č. k. 16CoCsp/38/2020-203 zo dňa 08. 10. 2020, v zmysle ktorého podstatným pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je tá skutočnosť, či na strane žalobcov došlo alebo nedošlo k bezdôvodnému obohateniu tým, že došlo k tvrdenému odberu tepla na vykurovanie žalobcami za žalované obdobie, alebo nie. Podstatným pre rozhodnutie teda, je, či žalobcovia reálne uskutočňovali odber tepelnej energie na vykurovanie alebo nie, a to čo i len čiastočne, napríklad v rozsahu odberu časti tepelnej energie, na ktorej sa podieľajú všetci vlastníci predmetného bytového domu. Otázka, či žalobcovia sú povinní alebo nie, sú povinní odstrániť nimi vybudované individuálne vykurovanie, resp. či toto vykurovanie bolo vybudované zákonné alebo nie, je v súdnej veci irelevantná.“ Okresný súd v konaní opomenul, že takéto závery odvolací súd prijal v uznesení, ktorým odvolací súd zrušil uznesenie okresného súdu o prerušení konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 24S/224/2019, v ktorom konaní žalobcovia 1/ a 2/ žiadali preskúmať zákonnosť rozhodnutia Okresného úradu v Banskej Bystrici č. XXX/XXXX ktorým okresný úrad odvolanie žalobcov proti prvostupňovému rozhodnutiu Mesta Žiar nad Hronom č. XXX, zo dňa 25. februára 2019,

ktorým Mesto Žiar nad Hronom ako stavebný úrad nariadil žalobcom ako vlastníkom odstránenie stavby, z toho dôvodu, že rozhodnutie o tom, či majú žalobcovia nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo nie, nie je závislé od rozhodnutia o tom, či došlo k zákonnému alebo nezákonnému odpojeniu sa žalobcami od centrálneho vykurovacieho systému. Pokiaľ žalovaný v konaní tvrdil, že došlo k reálnemu odberu tepla žalobcami, mal túto skutočnosť v konaní preukázať, avšak samozrejme, pokiaľ tiež tvrdil, že žalobcom vyúčtoval dodávku tepla aj z iných dôvodov, resp. z iných dôvodov, bol povinný aj túto skutočnosť v konaní preukázať.

14. Keďže sa žalobcovia odpojili od centrálneho vykurovacieho systému v predmetnom obytnom dome, je zjavné, že žalovaný nevyúčtoval dodávku tepla do centrálneho vykurovacieho systému žalobcom na základe reálnej dodávky tohto tepla, ale z dôvodu, že žalobcovia sa odpojili od centrálneho vykurovacieho systému bez dohody s ostatnými spoluvlastníkmi bytu a bez súhlasu správcu jednotlivých bytov.

15. Vzhľadom na tvrdenia žalovaného v celom konaní, a teda aj v odvolaní, že žalobcovia sa odpojením od centrálneho vykurovacieho systému bez dohody so spoluvlastníkmi obytného domu a so správcom - žalovaným nezbavili povinnosti platiť úhrady za poskytovanie ústredného kúrenia, na pojednávaní nariadenom na prejednanie odvolania odvolací súd vykonal dokazovanie oboznámením sa listinami nachádzajúcimi sa v spise a dospel k záveru, že k bezdôvodnému obohateniu sa žalovaným v súdnej veci nedošlo. Odpojením sa od centrálneho vykurovacieho systému žalobcami bez dohody s ostatnými spoluvlastníkmi obytného domu a so správcom sa žalobcovia nezbavili povinnosti platiť úhradu za poskytovanie ústredného kúrenia. Uvedený záver vychádza zo staršej judikatúry Najvyššieho súdu SR, konkrétne z rozhodnutia R 29/1982, podľa ktorej, ak užívateľ bytu sám odpojil radiátory ústredného kúrenia vo svojom byte bez dohody s organizáciou (vlastníkom domu), nezbavil sa tým povinnosti platiť úhradu za poskytovanie ústredného kúrenia.

16. V konaní nie je sporným, že žalovaný ako spoločenstvo vyúčtovalo úhrady za plnenia spojené s užívaním predmetného bytu a nebytových priestorov za rok 2017 v súlade s ust. § 7b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a vykonalo vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, ako aj úhrady za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome (§ 7b ods. 3). Zároveň nebola sporná ani tá skutočnosť, že žalobcovia 1/ a 2/ sa odpojili od centrálneho vykurovacieho systému predmetného obytného domu, sporným bola len tá skutočnosť, či sa odpojili legálne alebo nelegálne. Pokiaľ by sa boli odpojili legálne, v tom prípade žalovaný by nemal nárok na náhradu nákladov vynaložených v súvislosti s dodávkou tepla do centrálneho vykurovacieho systému voči žalobcom 1/ a 2/. V opačnom prípade ale by žalovaný mal nárok na náhradu vynaložených nákladov aj v tom prípade, ak by teplo do vykurovacieho systému žalobcov 1/, 2/ reálne aj nedodával z toho dôvodu, že k jeho nedodaniu by bolo došlo zavinením žalobcov 1/, 2/, ktorí sa nelegálne od centrálneho vykurovacieho systému odpojili. Predmetný bytový dom je skolaudovaný ako stavba s centrálnou dodávkou tepla zabezpečovanou ústredným vykurovaním a byty v bytovom dome sú napojené na tepelnú prípojku, do ktorej je dodávané teplo z tepelného zdroja.

17. Žalovaný v konaní preukázal, že žalobcovia sa od centrálneho zdroja vykurovania odpojili nezákonným spôsobom. Žalobcovia v konaní nepreukázali súhlas vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom obytnom dome, ktorý je zákonnou podmienkou legálnosti postupu žalobcov v súlade s ust. § 11 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého ustanovenia vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemôže vykonávať úpravy bytu alebo nebytového priestoru v dome, ktorými by ohrozoval alebo rušil ostatných v neprimeranom rozsahu, alebo by menil vzhľad domu bez súhlasu vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (veta prvá). Vyvedením a umiestnením koaxiálneho komína z vlastného zdroja vykurovania zriadeného v byte žalobcov (ktorá skutočnosť v konaní nebola sporná) došlo k zásahu do spoločných častí bytového domu, ktorým sa zmenil vzhľad domu. Z uvedeného dôvodu sa dôvodne vyžadovalo od žalobcov predloženie súhlasu bytového spoločenstva podľa § 11 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z. s uvedenou zmenou. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/224/2019-302 zo dňa 27. 01. 2022 (viď bod 50. dôvodov uvedeného rozsudku).

18. Podaním č. XXXX/X015 O:14327/2015 zo dňa 09. 04. 2015 Mesto Žiar nad Hronom ako príslušný stavebný úrad oznámilo začatie konania o dodatočnom povolení stavby „Odpojenie od teplovodného stupačkového rozvodu, realizácia samostatného kúrenia“, „byt č. XX, vchod č. XX, bytový dom súpisné

číslo XXX, Ulica B., na pozemku parc. č. CKN 521/1 v kat. úz. Žiar nad Hronom, ktorú realizovali bez príslušného povolenia“, postavenej bez stavebného povolenia a vyzvalo žalobcov na predloženie konkrétnych špecifikovaných dokladov s upozornením na možný postup podľa § 88a ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov. Rozhodnutím č. XXXX/X015 zo dňa 30. 11. 2015, voči ktorému sa žalobcovia odvolali, stavebný úrad nariadil odstránenie predmetnej stavby a Okresný úrad Banská Bystrica, odbor výstavby a bytovej politiky, uvedené rozhodnutie stavebného úradu rozhodnutím č. OÚ-BB-Y zo dňa 17. 05. 2016 zrušil a vec vrátil stavebnému úradu na nové prejednanie a rozhodnutie. Potom, čo stavebný úrad výzvou č. XXX/XXXX O-XXXXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX vyzval žalobcov ako vlastníkov stavby, aby v uvedenej lehote predložili súhlas Spoločenstva v zmysle § 11 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z. stavebný úrad pod číslom XXX/XXXX O:XXXXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX formou verejnej vyhlášky oznámil konanie o nariadení odstránenia stavby a rozhodnutím č. XXX/XXXX (XXX/XXXX) O:XXXX/XXXX zo dňa XX. XX. XXXX podľa § 88 ods. 1 písm. b) stavebného zákona nariadil žalobcom ako vlastníkom odstránenie stavby. O odvolaní žalobcov proti rozhodnutiu stavebného úradu rozhodol Okresný úrad v Banskej Bystrici rozhodnutím č. OÚ-BB-Y PN zo dňa XX. XX. XXXX tak, že odvolanie žalobcov ako neopodstatnené zamietol a rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy - stavebného úradu potvrdil. Žalobcovia sa správnu žalobou domáhali preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného - Okresného úradu v Banskej Bystrici v spojení s rozhodnutím stavebného úradu, o ktorej Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 24S/224/2019-302 zo dňa 27. 01. 2022 tak, že žalobu zamietol. Nezákonosť rozhodnutia Okresného úradu v Banskej Bystrici teda žalobcovia 1/, 2/ nepreukázali. Predmetným rozhodnutím bolo potvrdené rozhodnutie stavebného úradu, ktorým sa uložila povinnosť žalobcom 1/, 2/ stavbu odstrániť, stavebný úrad v rozhodnutí č. 197/2019 (XXX/XXXX O:XXXX/XXXX zo dňa 25. 02. 2019) v dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že vzhľadom k tomu, že stavbou došlo k zmene vzhľadu bytového domu, v ktorom sa stavba nachádza, mali žalobcovia predložiť súhlas Spoločenstva so zmenou vzhľadu domu podľa § 11 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z. z., ktorý nepredložili (Spoločenstvo súhlas neposkytlo), a teda je možné konštatovať, že žalobcovia sa odpojili od centrálného vykurovacieho systému a zmenili vzhľad obytného domu nezákonne.

19. Dodávka tepla na vykurovanie a rozpočítavanie jeho množstva dodaného do predmetného bytového domu sú zabezpečené a riadia sa zákonom č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike. Byty v tomto bytovom dome sú napojené na tepelnú prípojku, do ktorej je dodávané teplo z tepelného zdroja a zo strany konečného spotrebiteľa tepla (vlastníka bytu) nepostačuje odhlásenie odberu tepla a nelegálne odpojenie od centrálného zdroja vykurovania. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že žalobca nie je oprávnený odpojiť sa od centrálného zdroja vykurovania len na svoju žiadosť a z vlastnej iniciatívy, bez predchádzajúceho kolaudačného rozhodnutia o zmene napojenia žalobcu na vlastné individuálne vykurovanie mimo spoločného vykurovacieho systému (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. 09. 2021 sp. zn. 1Cdo/139/2019). Na základe uvedeného je zrejmé, že žalobcovia odoberali teplo mimo spoločného vykurovacieho systému, a preto žalovaný im teplo v súlade so zmluvou o výkone správy dodávať nemohol, avšak z dôvodov, ktoré existovali a existujú na strane žalobcov. Žalobcovia teda zapríčinili, že žalovaný im teplo nemohol dodávať z dôvodu do zásahu tepelných zariadení (§ 22 ods. 3 zák. č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov), ktorý je možné vykonať len so súhlasom prevádzkovateľa alebo dodávateľa tepla. Žalovaný preto správne rozpočítaval dodávanie tepla žalobcom podľa § 7 ods. 4 vyhlášky MH SR č. 240/2016, ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného v teplej úžitkovej vode a rozpočítavania množstva tepla. Správnosť tohto postupu vyplýva aj z listu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 28. 05. 2018, ktorý sa nachádza v súdnom spise v prílohe k vyjadreniu k žalobe. Žalobcovia sa nelegálnym odpojením od centrálného vykurovacieho systému nezbavili povinnosti platiť úhrady za poskytovanie ústredného kúrenia, a preto krajský súd uzatvára, že žalovaný sa v súdnej veci bezdôvodne neobohatil a z toho dôvodu rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietol.

20. Od rozhodnutia vo veci samej je závislý výrok o náhrade trov konania a keďže žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania a uložil žalobcom povinnosť zaplatiť žalovaným náhradu trov prvoinštančného konania. Zároveň rozhodol aj o povinnosti zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu v konaní.

21. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd žalobu vo zvyšku uplatneného príslušenstva zamietol, odvolací súd ponechal nedotknutým ako odvolaním nenapadnutý výrok.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytkaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.